

Week 4: Onderzoeksopdracht

Verhaal van Aziz

Aziz komt uit Eritrea, een land dat regelmatig met Noord-Korea wordt vergeleken. Er heerst een streng regime en vrouwen worden gedwongen om of, te trouwen, of naar militaire school te gaan. Als je dit niet doet, ga je naar de gevangenis.

Je kan niet uitspreken tegen de overheid, want er heerst angst dat andere burgers het doorvertellen en dat je op die manier wordt gepakt.

Aziz moest hierom dus het land proberen te verlaten zonder afscheid te nemen en zonder indicatie welke kant ze op moest gaan.

Ze is naar Utopia gevlucht op hele voorzichtige manier. Via Utopia is ze naar Sudani gegaan waar ze 2 weken heeft gewoond. Vanuit hier ging ze met een vrachtauto met 50 andere mensen richting Libië. Ze wist niet waar ze heen ging en met wie. In Libië kwam ze aan bij een overvolle vluchtelingenkamp met 300 andere mensen. Er werd 6kg rijst per dag verdeeld over alle mensen. Er kon niet worden gedoucht en ze werd maar 1 keer per dag naar de toilet gelaten. Na 2 weken ging ze verder naar een andere plek in Libië waar ze wachtte tot ze op de boot naar Italië mocht. De reis duurde 12 uur. Ze lag onderop alle mensen en zelfs de kapitein wist niet waar hij heen moest. Een boot uit Italië heeft ze gered en in een reis van 3 dagen teruggebracht naar hun land. Daar bleef ze 2 weken herstellen omdat ze ziek was. Daarna werd ze weggestuurd.

Ze ging naar Frankrijk en ging vanaf daar met de trein naar Amsterdam. Daar ging ze naar de politie waar ze hun gegevens hebben gegeven. Ze ging naar een Asielzoekerscentrum om te wachten. Ze rees daarna door verschillende plekken in Nederland. Na lang reizen en wachten kreeg ze een plek om te wonen en moest ze aan haar inburgering werken.

Ze heeft mbo 1 gedaan en werkt ook aan mbo 2. Ze wilde graag dokter worden maar is nu verpleegster.

Haar ervaring qua discriminatie in Nederland is beter dan ze had verwacht. Ze praat dagelijks met haar moeder maar ze wordt emotioneel hierdoor.

Ze vindt Nederlanders heel behulpzaam en vindt de podcast een goede manier om andere asielzoekers te helpen en te zeggen dat ze niet bang hoeven te zijn om dingen te vragen.

Mijn meningen

Wat mij het meest greep was hoe moeilijk het proces was om uiteindelijk in Nederland te komen. Het woord Asielzoeker heeft voor mij nu een hele nieuwe betekenis gekregen en ik kan me dingen erbij voorstellen als ik het hoor.

Als ik gedwongen werd om te vluchten naar een ander land dan ligt wat ik doe volledig aan de ernst van de situatie .

Ik denk dat dit het verhaal is dat ik ga gebruiken voor mijn textbased applicatie maar ik weet het nog niet zeker.